

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้งโดม

1. ประวัติตำบล

ที่มาของชื่อตำบลแก้งโดม แต่เดิมนั้นบ้านแก้งโดมเป็นหมู่บ้านหนึ่งในตำบลสว่าง มีการก่อตั้งหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ. 2465 มีอาณาเขตติดลำน้ำโดม มีเกาะแก่งและหาดทรายขาว เมื่อตำบลแก้งโดมแยกออกจากตำบลสว่าง พ.ศ.2532 จึงใช้ชื่อแก้งโดมเป็นชื่อตำบล ในปัจจุบันเกาะแก่งและหาดทรายขาวดังกล่าวถูกน้ำท่วม มีสาเหตุมาจากการสร้างเขื่อนเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้หน้าแล้งบริเวณตำบลโพธิ์ไทร จึงไม่สามารถมองเห็นลักษณะเดิมที่เคยเป็น

2. ทำเลที่ตั้งตำบลแก้งโดม

-ตั้งอยู่บ้านโคกสมบูรณ์นอก หมู่ที่ 1 ตำบลแก้งโดม ถนนสถิตยนิมานกาล อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี 34190

ตำบลแก้งโดม มีเนื้อที่ประมาณ 51 ตารางกิโลเมตร ห่างจากที่ทำการอำเภอสว่างวีระวงศ์ ระยะทางประมาณ 500 เมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศตะวันออก	จด	องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไทร	อำเภอพิบูลมังสาหาร
ทิศเหนือ	จด	องค์การบริหารส่วนตำบลสว่าง	อำเภอสว่างวีระวงศ์
ทิศตะวันตก	จด	องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งมะแลง	อำเภอสว่างวีระวงศ์
ทิศใต้	จด	องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ใต้	อำเภอพิบูลมังสาหาร

3.จำนวนประชากร

จำนวนประชากรในพื้นที่ตำบลแก้งโดม มีหมู่บ้าน 13 หมู่บ้าน โดยมีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน 6,211 คน แบ่งเป็นเพศชาย 2,955 คน เพศหญิง 2,848 คน (ข้อมูลจากปัจจุบัน จาก สำนักทะเบียนอำเภอสว่างวีระวงศ์ ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2562)

ข้อมูลสภาพทางสังคม

ด้านการศึกษา

- โรงเรียนในพื้นที่ตำบลแก้งโดม มีโรงเรียนระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา จำนวน 6 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน 3 ศูนย์

ด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลประจำอำเภอ จำนวน 1 แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน 2 แห่ง

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจภูธรสว่างวีระวงศ์ จำนวน 1 แห่ง

ด้านสังคมสงเคราะห์

-จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพในตำบลแก่งโดม จำนวน 993 คน

ลักษณะภูมิประเทศ

ธรณีสัณฐาน ตำบลแก่งโดม มีเนื้อที่ 51 ตารางกิโลเมตร มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล ประมาณ 109- 138 เมตร ลักษณะสภาพพื้นที่เป็นที่ดอน เหมาะแก่การตั้งชุมชนและเกษตรกรรม ภายในพื้นที่ตำบลมีลำห้วยกระจายอยู่ทั่วไป เช่น ลำห้วยข้า, ห้วยกลาง, ห้วยคำช้าง, ห้วยโพธิ์ เป็นต้น ประกอบกับมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น หนองคำผักแว่น , หนองผึ้ง เป็นต้น นอกจากนี้ ตำบลแก่งโดมยังมีพื้นที่ติดลำน้ำโดม ซึ่งเป็นลำน้ำสายสำคัญในการทำอาชีพประมง

ธรณีวิทยา ตำบลแก่งโดมมีสภาพเป็นดินทราย ดินดานสีน้ำตาลแกมแดง นอกจากนี้สภาพพื้นที่ยังมีการระบายน้ำค่อนข้างดี เหมาะสำหรับการตั้งชุมชน และการสร้างอาคารที่ใช้ฐานรากหรือบ้านเรือนขนาดเล็ก จากลักษณะที่เป็นดินทรายทำให้มีความสามารถในการดูดซับอาหารต่ำ เมื่อทำการเกษตรจึงมีความเสี่ยงได้ผลผลิตต่ำกว่าเท่าที่ควร

ปริมาณแร่ธาตุในดิน ตำบลแก่งโดมมีปริมาณธาตุฟอสฟอรัส ซึ่งเหมาะแก่การปลูกพืชดอกจำนวนมาก แต่มีปริมาณธาตุโพแทสเซียม และไนโตรเจนน้อย

ปริมาณน้ำฝน ตำบลแก่งโดมมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีประมาณ 1,520 มม.

ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นแบบร้อนชื้น ซึ่งตำบลแก่งโดมมีปริมาณน้ำฝน โดยเฉลี่ยปีละ 1,520 มม.

-ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม –กันยายน และมักจะปรากฏเสมอว่าฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วงมักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี และช่วงปลายฤดูฝนมักจะมีพายุเช่นพายุดีเปรสชั่น และมักจะมีน้ำท่วมบริเวณพื้นที่ริมแม่น้ำ

-ฤดูหนาว จะได้รับอิทธิพลของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือก่อนฤดูภาคอื่น อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคม และจะสิ้นสุดประมาณปลายเดือนมกราคม

-ฤดูร้อน โดยทั่วไปส่วนใหญ่อากาศจะเริ่มอบอ้าวในเดือนกุมภาพันธ์ ไปจนถึงประมาณเดือนพฤษภาคม ซึ่งอาจจะมีฝนตกบ้างในปลายเดือนเมษายน และเดือนพฤษภาคม

การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมระหว่างตำบลแก่งโดมกับบริเวณใกล้เคียงสามารถใช้เส้นทางรถยนต์เป็น ทางหลัก โดยเฉพาะทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 217 ซึ่งเป็นถนนลาดยาง ขนาด 4 เลน ทางหลวงแผ่นดินสายนี้เป็นเส้นทางที่ใช้เชื่อมระหว่างอำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภวารินชำราบ การคมนาคมภายในตำบล ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 217 เป็นถนนสายหลักและมีทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใช้สัญจรเข้าไปในหมู่บ้าน จำนวน 2 สาย เป็นถนนสายรอง การคมนาคมภายในหมู่บ้านใช้ถนนที่ได้รับการก่อสร้างโดยองค์การบริหารส่วนตำบล แก่งโดม ซึ่งมีหลายประเภท ได้แก่ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนดิน ถนนลูกรัง เป็นต้น

สภาพทางเศรษฐกิจ

ด้านการเกษตรกร การประมงและการปศุสัตว์

-ทำนา ทำสวน ทำไร่ พาร์มไก่ไข่ พาร์มไก่เนื้อ เลี้ยงโค เลี้ยงกระบือ และสุกร

ด้านท่องเที่ยว

-หนองน้ำหนองนกเขียน

-หนองน้ำหนองคำฝักแว่น

ด้านอุตสาหกรรม

-โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 3 แห่ง

-โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง 5 แห่ง

-โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 4 แห่ง

ด้านพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-กลุ่มเครื่องจักสาน กลุ่มเลี้ยงวัวพื้นเมือง กลุ่มเลี้ยงหมูพันธุ์เนื้อ กลุ่มเย็บผ้า กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ

กลุ่มเลี้ยงไก่เนื้อ กลุ่มเลี้ยงไก่ไข่
